

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ САМОТНИКА ДЪБ

chitanka.info

САМОТНИКА ДЪБ [0]

*Стоеше той снажен и строен
кат някой могъщ великан,
застанал самотен, спокоен,
изправил величествен стан.*

*През знойни дни тихо шумеше
край него златистата ръж,
в среднощ ураганът ревеше
и плискаше яростен дъжд.*

*Надвисват мъглите наесен,
в полята разстила се скръб —
със поглед далеко унесен,
простенва самотника дъб.*

*Листата безмълвно се ронят
по сухата жълта трева
и вихри вечерни се гонят,
нашепвайки смътни слова.*

*Минават редица години,
но дия от тях не личи.
Дъбът не умира, не гине —
все горд и самотен стърчи...*

*Но ето веднъж небесата
над него надвиснаха с гнев
и буря сърдита в полята*

изви се с закана и рев.

*В миг огнена мълния с трясък
прониза самотника стар,
попадаха клони сред блясък,
сред пламък страхотен и жар...*

*Изгряла смутена, зората
изтръпна в почуда и скръб —
разпръснат, прострян на земята,
лежеше самотника дъб.*

[0] Публикация: *Земледелска пробуда*, г. I, бр. 2 от 1 март 1920 г., с подпис: *Хр. Димитров*.

Това е единственото стихотворение на Смирненски, публикувано в земеделския печат. За повода, по който е написано, разказва в спомените си В. Димитров: „Той [Смирненски] ми каза, че намислил темата „Самотника дъб“. Това стихотворение ще символизира Ал. Стамболийски, който се самооблащава, че ще може сам да се справи с положението, но ще падне под ударите на вероломните и коварни стари партии, срещу които вдига само шум, без да вземе сериозни мерки“ (сп. „Септември“, 1958, кн. 10, стр. 162). ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.